

یادداشت

بازگشایی اینترنت؛ تصمیمی در مسیر امنیت ملی و عقلا نیت حکمرانی

این هزین‌ها تنها اقتصادی نیست؛ فرسایش اعتماد عمومی، افزایش احساس نارضایتی، تشدید مهاجرت نخبگان و کاهش امید اجتماعی نیز بخشی از پیامدهای آن است. جامعه‌ای که احساس کند در تصمیمات کلان، نیازهای واقعی‌اش نادیده گرفته می‌شود، به تدریج دچار شکاف روانی و اجتماعی خواهد شد؛ شکافی که ترمیم آن بسیار دشوارتر از مدیریت یک بحران مقطعی است. در همین چارچوب، تصمیم اخیر دولت برای بازگشایی اینترنت را باید نشانه‌ عقلانیت اجرایی و درک پیچیدگی های حکمرانی در جهان جدید دانست. این تصمیم صرفاً یک اقدام فنی یا ارتباطی نیست، بلکه حامل یک پیام سیاسی و اجتماعی مهم است؛ اینکه اداره کشور نمی‌تواند صرفاً بر پایه نگاه‌های سخت‌گیرانه امنیتی پیش برود و حکمرانی موفق نیازمند ایجاد توازن میان امنیت، آزادی‌های اجتماعی، اقتصاد و اعتماد عمومی است. در کنار این موضوع، پرستی که سال‌هاست در افکار عمومی مطرح می‌شود، میزان اثربخشی فیلترینگ گسترده پیام‌رسان‌ها، شبکه‌های اجتماعی و حتی پلتفرم‌هایی مانند یوتیوب یا ابزارهای هوش مصنوعی است. واقعیت آن است که امروز بخش بزرگی از کاربران، چه از طریق نسخه‌های رایگان فیلترشکن و چه از طریق خدماتی که حتی به‌صورت رسمی یا غیررسمی در بازار عرضه می‌شود، همچنان به این پلتفرم‌ها دسترسی دارند. در چنین شرایطی، این پرسش قابل طرح است که فیلترینگ فراگیر تا چه اندازه توانسته ضریب امنیتی مؤثری ایجاد کند و آیا هزینه‌های اقتصادی، آموزشی و اجتماعی آن با نتایج حاصل تیراستاد دارد یا خیر؟ بسیاری از کارشناسان معتقدند تداوم این وضعیت، بیش از آنکه به انسداد واقعی منجر شود، نوعی بازار دائمی برای فروش ابزارهای دزدزن محدودیت ایجاد کرده و عملاً کارآمدی سیاست فیلترینگ را با تردید مواجه کرده است. این مسئله صرفاً یک برداشت سیاسی یا رسانه‌ای نیست، بلکه در ادبیات علمی حکمرانی و امنیت نیز مورد تأکید قرار گرفته است. گزارش‌های بانک جهانی و اتحادیه بین‌المللی مخابرات (ITU) طی سال‌های اخیر نشان داده‌اند اختلال گسترده در اینترنت، علاوه بر کاهش رشد اقتصادی، موجب افت اعتماد عمومی و افزایش هزینه‌های حکمرانی می‌شود. پژوهش‌های دانشگاهی متعددی نیز در حوزه «امنیت انسانی» تأکید می‌کنند که امنیت پایدار تنها به معنای کنترل تهدیدات سخت نیست، بلکه حفظ ثبات اقتصادی، دسترسی آزاد به اطلاعات و تداوم خدمات عمومی نیز بخشی از امنیت ملی محسوب می‌شود. حتی در بسیاری از کشورهایی که با تهدیدات امنیتی جدی مواجه بوده‌اند، سیاست‌گذاران تلاش کرده‌اند به‌جای انسداد فراگیر، از الگوهای مدیریت مؤثره‌مند و هدفمند فضای مجازی استفاده کنند تا هزینه‌های اجتماعی و اقتصادی بحران افزایش نیابد. مخالفان تصمیم اخیر رئیس‌جمهور عمدتاً دو دسته استدلال مطرح می‌کنند: بخشی از انتقادهای رنگ و بوی حقوقی دارد و بخشی دیگر کاملاً سیاسی است. گروهی مدعی هستند بازگشایی اینترنت برخلاف نظر برخی نهادها یا شوراهای مرتبط با فضای مجازی بوده است و حتی تشکیل کمیته ویژه توسط رئیس‌جمهور را مغایر قانون می‌دانند. برخی نیز با فراتر گذاشته و با طرح شکایت در دیوان عدالت اداری، تلاش کرده‌اند این تصمیم را فاقد وجهت قانونی جلوه دهند.
باین‌حال، این استدلال‌ها دست‌کم از دو جهت محل تردید جدی است. نخست آنکه در ساختار حقوق اساسی جمهوری اسلامی ایران، رئیس‌جمهور صرفاً یک مقام تشریفاتی نیست، بلکه طبق قانون اساسی، مسئول اجرای قانون اساسی و اداره امور اجرایی کشور است. در شرایط بحرانی نیز دولت موظف است میان الزامات امنیتی و نیازهای عمومی جامعه تعادل برقرار کند. تشکیل کارگروه‌ها و کمیته‌های تخصصی برای مدیریت بحران، نه‌تنها امری غیرقانونی نیست، بلکه بخشی از سازوکار طبیعی اداره کشور در شرایط ویژه محسوب می‌شود.

دوم آنکه امنیت ملی مفهومی صرفاً امنیتی و نظامی نیست؛ امنیت ملی زمانی پایدار خواهد بود که اقتصاد، افکار عمومی، نظام اطلاع‌رسانی و اعتماد اجتماعی نیز در وضعیت ثبات یافت قرار داشته باشند. محدودیت طولانی‌مدت اینترنت، به‌ویژه در جامعه‌ای که میلیون‌ها کسب‌وکار، آموزش و خدمات روزمره به آن وابسته است، می‌تواند خود به عاملی برای نارضایتی عمومی و آسیب‌های گسترده اقتصادی تبدیل شود. از این منظر، تصمیم دولت برای بازگشایی اینترنت، نه عقب‌نشینی از ملاحظات امنیتی، بلکه اقدامی در جهت مدیریت متوازن امنیت ملی است. واقعیت این است که اقتصاد دیجیتال امروز بخشی جدایی‌ناپذیر از زیست اقتصادی کشوراست. هزاران کسب‌وکار کوچک و متوسط، فروشگاه‌های اینترنتی، شرکت‌های خدماتی، برنامه‌نویسان، مترجمان، تولیدکنندگان محتوا و فعالان حوزه فناوری به اینترنت بین‌المللی وابسته هستند. قطع یا محدودسازی طولانی این ارتباطات، به‌طور مستقیم معیشت میلیون‌ها نفر را تحت تأثیر قرار می‌دهد. براساس برآوردهای سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (OECD)، هرگونه اختلال گسترده در زیرساخت‌های ارتباطی می‌تواند در مدت کوتاه میلیارد‌ها دلار خسارت مستقیم و غیرمستقیم به اقتصاد کشورها وارد کند. در ایران نیز سهم اقتصاد دیجیتال از تولید ناخالص داخلی در سال‌های اخیر روندی رو به رشد داشته و طبیعی است که هرگونه محدودیت بلندمدت، آتاز خود را بر اشتغال، سرمایه‌گذاری و حتی مهاجرت نخبگان فناوری نشان دهد. در چنین شرایطی، دولت نمی‌تواند نسبت به پیامدهای اقتصادی تصمیمات خود بی‌تفاوت باشد. حکمرانی مسئولانه دقیقاً به معنای درک همین پیوند میان امنیت و معیشت مردم است. از سوی دیگر، مسئله اطلاع‌رسانی و دسترسی نیز اهمیت ویژه‌ای دارد. در عصر ارتباطات، بخش مسریه‌های رسمی و غیررسمی اطلاع‌رسانی لزوماً به کاهش شایعات منجر نمی‌شود، بلکه در بسیاری از موارد، زمینه را برای گسترش اخبار جعلی، روایت‌های غیررسمی و بی‌اعتمادی عمومی فراهم می‌کند. تجربه بسیاری از کشورها نشان داده است مدیریت افکار عمومی در دوران بحران، بیش از آنکه نیازمند انسداد کامل ارتباطات باشد، نیازمند حضور فعال، شفاف و حرفه‌ای دولت در عرصه اطلاع‌رسانی است. مطالعات منتشرشده در برخی نشریات معتبر نشان می‌دهد که دسترسی شهروندان به منابع متنوع اطلاعاتی، در بلندمدت تاب‌آوری اجتماعی را افزایش می‌دهد و مانع از شکل‌گیری شکاف عمیق میان جامعه و حاکمیت می‌شود. جامعه‌ای که به اطلاعات رسمی و ارتباطات آزادتر دسترسی دارد، در برابر عملیات روانی و شایعه‌ها نیز مقاوم‌تر خواهد بود. در این میان، نمی‌توان از برخی مخالفت‌های سیاسی نیز چشم‌پوشی کرد. بخشی از جریان‌های تندرو و رسانه‌های همسو با آنان، اساساً هر اقدام دولت را نه بر مبنای کارآمدی یا منافع ملی، بلکه از زاویه رقابت سیاسی تحلیل می‌کنند. برسای این گروه‌ها، حتی تصمیمی که بتواند بخشی از مشکلات اقتصادی و اجتماعی مردم را کاهش دهد نیز اگر به نام دولت ثبت شود، با مخالفت مواجه خواهد شد. در چنین فضای، طبیعی است که موضوعی مانند بازگشایی اینترنت، به میدان جدیدی برای تسویه‌حساب‌های سیاسی تبدیل شود. اما اداره کشور را نمی‌توان بر مبنای ملاحظات جناحی پیش برد. دولت موظف است براساس مصالح ملی تصمیم بگیرد؛ حتی اگر این تصمیم با مخالفت برخی جریان‌های سیاسی مواجه شود. آنچه امروز جامعه ایران بیش از هر زمان دیگری به آن نیاز دارد، عقلانیت در حکمرانی، کاهش تنش‌های غیرضروری و بازسازی اعتماد عمومی است. بازگشایی اینترنت در شرایط کنونی را باید در همین چارچوب ارزیابی کرد؛ تصمیمی که می‌تواند بخشی از فشارهای اقتصادی و اجتماعی را کاهش دهد و هم‌زمان امکان مدیریت بهتر فضای عمومی را فراهم کند.

بدون تردید هیچ کشوری امنیت خود را نادیده نمی‌گیرد و ایران نیز از این قاعده مستثنا نیست، اما امنیت پایدار تنها با محدودسازی حاصل نمی‌شود؛ امنیت زمانی تقویت می‌شود که مردم احساس کنند زندگی روزمره، کسب‌وکار، آموزش و ارتباطات آنان قربانی منازعات سیاسی یا نگاه‌های افراطی نشده است. دولت با بازگشایی اینترنت، در واقع تلاش کرده است میان ملاحظات امنیتی و نیازهای واقعی جامعه تعادل برقرار کند؛ تعادلی که لازمه حکمرانی مدرن و مسئولانه است. امروز کشور بیش از هر زمان دیگری نیازمند تصمیم‌هایی است که بر پایه عقلانیت، منافع ملی و درک واقعیت‌های اجتماعی اتخاذ شوند. بازگشایی اینترنت را نیز باید از همین منظر دید؛ نه به‌عنوان یک اقدام صرفاً سیاسی، بلکه به‌عنوان تلاشی برای بازگرداندن ثبات، کاهش فشار بر جامعه و حرکت در مسیر حکمرانی متوازن و مبتنی بر منافع عمومی.

www.sharghdaily.com

وضعیت انسانی در متراکم‌ترین باریکه جهان

نتانیا‌هو و پاکسازی قومی در غزه

مهسا مزدهی: آتش‌بس لرزان در غزه بیش از هر زمان دیگری در خطر قرار گرفته است. بنیامین نتانیا‌هو، نخست‌وزیر اسرائیل، آخر هفته یکی از سخت‌ترین تیرها را به سمت امیدها برای صلح و بازسازی باریکه شلیک کرد. نتانیا‌هو به ارتش اسرائیل دستور داد ۷۰ درصد نوار غزه را تصرف کند. این دستور از نگاه ناظران می‌تواند به معنای نقض صریح آتش‌بس باشد و شرایط انسانی فاجعه‌باری را در سرزمینی که پیش‌تر ویران شده است، به وجود آورد.

آتش‌بسی که به خطر افتاده است

بر اساس آتش‌بسی که در ماه اکتبر یا میانجیگری آمریکا برقرار شد، ارتش اسرائیل به خط مرزبندهای عقب‌نشینی کرده بود که به اسرائیل کنترل مستقیم ۵۳ درصد از سرزمین اشغالی را می‌داد. از آن زمان، نیروهای اسرائیلی به‌طور مداوم مواضع خود را به سمت غرب و در بخش تحت کنترل حماس در نوار غزه گسترش داده‌اند و در غرب آن نیز منطقه‌ای موسوم به سرزمین بی‌صاحب را به تدریج توسعه داده‌اند؛ منطقه‌ای که در آن ادعا می‌کنند حق دارند تعیین کنند چه کسی اجازه ورود دارد و به هر فردی که تهدید تلقی شود، شلیک کنند. در روزهای اخیر، شبه‌نظامیان مسلح مورد حمایت اسرائیل نقش اصلی را در تخلیه مناطق واقع در امتداد خط آتش‌بس ایفا کرده‌اند و به ساکنان گفته‌اند خانه‌ها یا پناهگاه‌های خود را ترک کنند.

در طول هشت ماه آتش‌بس، نیروهای اسرائیلی همچنان به سوی فلسطینی‌هایی که در محدوده خط زرد تقسیم‌کننده نوار غزه قرار داشتند تیراندازی کرده‌اند و حملات هوایی را نیز در عمق مناطق غربی غزه انجام داده‌اند؛ حملاتی که از زمان آغاز آتش‌بس تاکنون بیش از ۹۰۰ فلسطینی را کشته است.

نتانیا‌هو که پیش از انتخابات چند ماه آینده برای بقای سیاسی خود تلاش می‌کند، در سخنرانی در کنفرانسی در یک شهرک اشغالی در کرانه باختری، ابعاد اهداف سرزمینی اسرائیل را آشکار کرد. نخست‌وزیر اسرائیل گفت: ما اکنون در حال تحت فشار قراردادن حماس هستیم. اکنون ۶۰ درصد از خاک نوار غزه را در کنترل داریم. می‌دانید، قبلاً ۵۰ درصد بود. بعد به ۶۰ درصد رسیدیم. دستور من این است که به ۷۰ درصد برسیم.

اسرائیل کاتر، وزیر دفاع اسرائیل، روز چهارشنبه گفت هدف نهایی دولت این است که شمار زیادی از فلسطینی‌ها از غزه خارج شوند؛ اقدامی که او آن را «مهاجرت داوطلبانه» نامید، اما فعالان حقوق بشر آن را طرحی بلندمدت برای پاکسازی قومی توصیف می‌کنند که به دلیل ادامه کشتار و بدرفتاری با فلسطینی‌ها و غیرقابل تحمل‌کردن شرایط زندگی در نوار غزه به آن اطلاق می‌شود. می‌توان گفت گسترش کنترل نظامی اسرائیل نقض مستقیم آتش‌بس اکتبر، قطع‌نامه شورای امنیت سازمان ملل که آن را تأیید کرده بود و همچنین طرح صلح ۲۰ماده‌ای دونالد ترامپ خواهد بود؛ طرحی که خط زرد موقتی را برای تقسیم غزه به دو بخش تحت کنترل اسرائیل و حماس تعیین کرده بود تا مذاکرات بیشتر صلح انجام شود. در طرح ترامپ هم‌چنین آمده بود: هیچ‌کس ارتباطات، ترک غزه نخواهد شد و کسانی که بخواهند آنجا را ترک کنند، آزاد خواهند بود که بروند و آزاد خواهند بود که بازگردند. ما مردم را تشویق خواهیم کرد بمانند و به آنها فرصت ساختن غذاهای بهتر را خواهیم داد. این دقیقاً همان نقطه‌ای است که نتانیا‌هو از آن چشم‌پوشی کرده و درصدد نقضش برآمده است.

معنای اشغال ۷۰ درصد چیست؟

نیروهای اسرائیلی به‌طور سیستماتیک ساختمان‌های باقی‌مانده در منطقه تحت کنترل خود را تخریب کرده‌اند؛ بنابراین گسترش این منطقه به ۷۰ درصد غزه به این معنا خواهد بود که ۲.۲ میلیون فلسطینی که از جنگ جان سالم به‌در برده‌اند، در کمتر از یک سوم سرزمین اصلی خود فشرده خواهند شد؛ سرزمینی که بیش از این هم بیش از حد متراکم و زندگی در آن دشوار و طاقت‌فرسا بود.

یک ناظر وضعیت به‌الجزیره گفته است: اینجا در غزه شرایط همین حالا هم دشوار است. در هر مترمربع، یک خانواده آواره، یک جادر موقت یا نوعی سرپناه ابتدایی وجود دارد. بنابراین این وضعیت برای بسیاری از مردم حکم مرگ خواهد داشت، چون عملاً جایی برای رفتن ندارند.

ماجرای به همین ختم نمی‌شود. طی دو هفته گذشته، ارتش اسرائیل فرمانده شاخه نظامی حماس و جانشین او را کشته است. محمد عوده و عزالدین حداد، دو نفری بودند که به‌تازگی در این باریکه و بر اثر حملات اسرائیل جان خود را از دست داده‌اند. کمی بعد در حمله‌ای دیگر، عماد السلام از اعضای حماس به همراه همسر و دخترش کشته شد. اسرائیل به بهانه عدم خلع سلاح حماس، به کشتن فرماندهان و ویرانی غزه ادامه می‌دهد.

شرایط انسانی در غزه

رامی ابو جاموس، روزنامه‌نگار فلسطینی ساکن نوار غزه و برنده جایزه «بایو» برای خبرنگاری در منطقه جنکی، در گزارش خود برای لوموند دیپلماتیک شرحی از آنچه در هفت ماه گذشته در غزه در جریان بوده، ارائه کرده است. او می‌نویسد: دوستان خارجی غالباً از من می‌پرسند: پس از هفت ماه آتش‌بس، زندگی در نوار غزه چگونه است؟ در درجه اول باید تأکید کنم آتش‌بسی در کار نیست. آنچه هست، این است که خبرهای آن کمتر از گذشته پوشش داده می‌شود و گزارش‌ها درباره زندگی‌مان هم کمتر شده است.

هر روز مردان، زنان و کودکانی کشته می‌شوند. زندگی کنونی ما شبیه سرطانی است که به آرامی در بدن بیمار پیشروی کرده و در نهایت منجر به مرگش می‌شود. این اواخر اسرائیل به‌ویژه پلیس‌ها را هدف می‌گیرد تا در غزه هرج‌ومرج امنیتی ایجاد کند.

رامی ابو جاموس در ادامه، وضعیت خط زرد را این‌طور توصیف کرده است: این خط با بلوک‌های بتونی به رنگ زرد محدود شده است. این بلوک‌ها جایی‌جا می‌شوند. غالباً دیده می‌شود آنها را به سوی روز یکم جلو می‌آورند و فضای ما را تنگ‌تر می‌کنند. سه روز پیش، بلوک‌های زرد به خیابان صلاح‌الدین رسید که جاده اصلی‌ای است که از جنوب نوار غزه به شمال می‌رود و در حال تبدیل‌شدن به یک مرز جدید است، اما فقط این نیست. خط دیگری هم وجود دارد که مجازی است و «خط نارنجی» نامیده می‌شود. این خط حتی بیشتر از خط زرد پیش می‌رود. اسرائیلی‌ها آن را به سازمان‌های غیردولتی‌ای که در نوار غزه مانده‌اند اختصاص داده‌اند و آنها اگر بخواهند از آن عبور کنند، باید با ارتش اسرائیل «همهانگ» شوند. هدف این است که تا حد ممکن از تحرک آنها کاسته شود.

وضعیت زنان و بیماران دشوارتر است. بیماران از کمبود

دارو رنج می‌برند و بیماران سرطانی با رنج فراوانی جان خود را از دست می‌دهند. پوشک و شیرخشک با قیمت بسیار گزافی پیدا می‌شود. برای زنان جوان بحران دیگری هم شکل گرفته است. آسوشیتدپرس می‌گوید طبق آمار، ۲۰.۶ درصد از ۳۵.۴۷۴ ازدواج ثبت‌شده در سال‌های ۲۰۲۴ و ۲۰۲۵ مربوط به دختران زیر ۱۸ سال بوده است؛ از جمله ۶۲۷ مورد ازدواج دختران زیر ۱۵ سال در میان آنها دیده می‌شود. اغلب چنین ازدواج‌هایی به دلیل شرایط بهتر زندگی و فقر هولناک در میان اهالی غزه صورت می‌گیرد.

امال صیام، مدیر «مرکز امور زنان» در غزه، گفته نرخ واقعی احتمالاً بسیار بالاتر است، زیرا بسیاری از ازدواج‌ها در آشوب جنگ به‌صورت رسمی ثبت نشده‌اند. شمار قراردادهای ازدواج ثبت‌شده در سال ۲۰۲۴ یعنی نخستین سال کامل پس از حمله ۷ اکتبر ۲۰۲۳ حماس که آغازگر جنگ شد، ۳۵ درصد کاهش یافته است.

درسره‌ای مرد بدنام برای تل آویو

در شرایطی که نتانیا‌هو برای تصرف زمین‌های بیشتری از غزه برنامه‌ریزی می‌کند، ایتمار بن‌گویبر، وزیر امنیت ملی اسرائیل، روز چهارشنبه پس از انتشار ویدئوهایی از فعالان بازداشت‌شده ناوگان اعزامی به غزه، که دست‌هایشان بسته بود و پیشانی‌شان روی زمین قرار داشت، موجی از محکومیت‌های بین‌المللی را برانگیخت. اغلب مسافران این ناوگان را اروپایی‌ها تشکیل می‌دادند و با هدف شکستن محاصره باریکه غزه راهی شده بودند.

ویدئویی که خود بن‌گویبر آن را در شبکه اجتماعی ایکس منتشر کرد، پس از آن در دسترس قرار گرفت که نیروهای اسرائیلی کشتی‌های ناوگان را در دریا متوقف کردند و روند بازداشت صدها فعال خارجی در بندر اشود آغاز شد. این ویدئو به‌سرعت خشم بین‌المللی را برانگیخت و حتی با انتقاد اسرائیل، بنیامین نتانیا‌هو و وزیر خارجه، گیدئون ساعر، مواجه شد. این تصاویر با عنوان «به اسرائیل خوش آمدید» منتشر شده بود و ده‌ها فعال را نشان می‌داد که مجبور شده‌اند زانو بزنند، دست‌هایشان بسته باشد و پیشانی خود را روی زمین بگذارند. در بخش‌هایی از ویدئو، آنچه اسرائیل سرود ملی خود می‌داند هم در پس‌زمینه شنیده می‌شد.

در بخشی دیگر از تصاویر، بن‌گویبر دیده می‌شود که در میان بازداشت‌شدگان، با در دست داشتن پرچم اسرائیل، آنها را مورد تسمخ‌قرار می‌دهد. این رفتار باعث شد نتانیا‌هو اعلام کند رفتار وزیر راست افراطی‌اش با فعالان، با ارزش‌ها و هنجارهای اسرائیل همخوانی ندارد و افزود مقام‌ها این فعالان را هرچه سریع‌تر اخراج خواهند کرد. گیدئون ساعر، وزیر خارجه اسرائیل هم گفت بن‌گویبر عمده‌انه به اسرائیل با نمایش شرم‌آور آسیب زده است و این نخستین بار هم نیست.

بن‌گویبر در پاسخ گفت: من افتخار می‌کنم وزیر مسئول سازمان‌هایی هستم که امروز علیه حامیان ترویرسم عمل کردند. او با حضور در پارلمان افزود: بله، ممکن است تصاویری منتشر شده که گیدئون ساعر دوست ندارد، اما من آنها را مایه افتخار بزرگی برای خود می‌دانم.

با وجود اینکه اقدامات بن‌گویبر دست‌کم در ظاهر از سوی مقامات تل آویو محکوم شد، اما بدنامی آن دامن دولت نتانیا‌هو را گرفت.

گزارش

آیا فساد در حزب حاکم، سانچز را مجبور به استعفا می‌کند؟

روزنامه تاگس شاوو در مطلبی نوشت: اتهامات فساد، حزب حاکم اسپانیا به رهبری پدرو سانچز، نخست‌وزیر این کشور را تحت فشار قرار داده است. در این میان، به‌ویژه تحقیقات علیه زاپاترو، نخست‌وزیر سابق، زلزله سیاسی درخور توجهی را به راه انداخته است.

هنوز جوهر گزارش‌های مربوط به حمله پلیس به دفتر حزب حاکم کارگران سوسیالیست اسپانیا خشک نشده بود که آلبرتو نونز فیجو، رئیس حزب محافظه‌کار مردم، در راهروهای پارلمان یک کنفرانس مطبوعاتی ترتیب داد و خلاصه‌ای از مشکلات حقوقی سوسیالیست‌ها را بیان اعلام کرد؛ چند خانه دیگر باید تفتیش شود؟ چقدر رشوه؟ چند کیف پر از پول نقد؟ چقدر جواهرات؟ چند تحقیق حقوقی دیگر؟ وضعیت فاجعه‌بار است.

آخرین اتهام علیه نمایندگان سوسیالیست‌های حاکم نشان می‌دهد مقامات عالی‌رتبه این حزب سعی کرده‌اند با ارائه اطلاعات افشاگرانه که برخی از آنها از زندگی خصوصی خودشان بوده، بازرسان را تحت فشار عمومی قرار دهند تا از تحقیقات علیه حزب پدرو سانچز جلوگیری کنند. این پرونده حدود یک سال قدمت دارد و تاکنون بر روی یک عضو سابق حزب که قبلاً کمتر شناخته‌شده بود، متمرکز بوده، اما اکنون بازرسان گمان می‌کنند حزب هزینه آن را پرداخت کرده و دچار چالش جدی شده است. مانوئل نانسویو ملیا، رئیس حقوق جزا در دانشگاه خودمختار مادرید، در این‌باره گفت: در اینجا نیز به نظر می‌رسد این جریان‌های پولی به وضوح مستند شده‌اند؛ در غیر این صورت، این مسئله غیرقابل درک است که قبلی تحقیق برای به

دست آوردن شواهد مستند به حزب سوسیالیست مراجعه کرده است. البته ملیا انگیزه‌های سیاسی پشت این ماجرا را رد نمی‌کند. باین‌حال، او بیش از هر چیز از پوشش رسانه‌ای این پرونده آزرده‌خوش است. به گفته این متخصص حقوق جزا، تحقیقات جنایی در این مرحله نیز علنی نخواهد شد. وی افزود: مسا در حال حاضر با روند رسیدگی به رسوایی‌های جدی فساد در آن سوی طیف سیاسی، یعنی جناح راست سیاسی در مادرید، دست و پنجه نرم می‌کنیم. این موارد مربوط به وقایع سال ۲۰۰۳ است، او افزود: اگر یک تحقیق بتواند بیش از ۲۰ سال بدون صدور حکم ادامه یابد، تأثیر سیاسی آن، یعنی تخریب شخصیت مهم، به‌سادگی قابل جریان نیست. اینها تنها موارد رسوایی‌های فساد در دولت اسپانیا نیستند. وزیر سابق حمل‌ونقل این کشور هم‌اکنون به اتهام رشوه‌خواری در حال محاکمه است. باین‌حال، پدرو سانچز اعلام کرده است که قصد دارد تا پایان دوره قانون‌گذاری در سال ۲۰۲۷ در قدرت بماند.

آگهی مناقصه عمومی مناقصه شماره ۰۴-۱۴۰۵ (دومر حله ای) – نوبت اول

موضوع مناقصه : خرید ۵ دستگاه ایستگاه تغذیل فشار TBSS5000 شرکت مبرک رب ساعد

برنامه زمانبندی تحویل کالا	VALUE	TOTAL QTY	DESCRIPTION	ITEM NO
ایستگاه میبایست طی مدت زمان ۱۲۰ روز تحویل گردد.		05	CABINET REGULATING & METERING GAS STTATION 250/60/5.000	01
			TOTAL VALUE	

- مبلغ تضمین شرکت در ۳۷۵۰۰۰۰۰۰۰ (سه میلیارد و هفتصد و پنجاه میلیون) ریال می باشد.
- شرکت مجری باید عضو سازمان توابین باشد.
- مدت اعتبار ۱۲۰ روز می باشد.
- متقاضیان باید عضو سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) ایران به آدرس **www.setadiran.ir** باشند.
- قیمت متناوب پیشنهاد دهندگان بر اساس دستورالعمل ارزیابی مالی و قیمت متناوب صنعت نفت (فرآیند دامنه قیمت) تعیین می گردد.
- ضرورت دارد که ضمانت نامه شرکت در فرآیند رجوع کار از آخرین مهلت پیشنهاد قیمت توسط مناقصه گران (به تاریخ ۱۴۰۵/۰۴/۰۱) و به مدت سه ماه (تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۷/۰۱) اعتبار داشته باشد.
- کلیه مدارک و اسناد سفید (ب، ص، صفا در قالب یک فایل پی دی اف(PDF) بارگزاری گردد.
- مناقصه گران در صورت مشاهده هرگونه ابهام و نقص احتمالی در اسناد مناقصه ، باید حداقل تا ۵ روز قبل از پایان مهلت بارگزاری اسناد مناقصه و پیشنهاده قیمت ، مراتب را بصورت کتبی و رسمی به مناقصه گزار اعلام نمایند تا در فرصت باقیمانده ، ابهام، نقص احتمالی مرتفع گردیده و برای کلیه مناقصه گران اطلاع رسانی گردد.
- با توجه به اینکه بانگهای سبه و پاسارگارد به دلیل عدم انجام تعهدات در لیست شرکتکنهای فاقد صلاحیت معامله در صنعت نفت درج گردیده اند لذا ضمانت نامه های صادره این بانک ها قابل قبول نمی باشد .

مهلت ، زمان و محل دریافت اسناد مناقصه توسط مناقصه گزار :

حاکمتر تا ساعت ۱۹:۰۰ روز شنبه به تاریخ ۱۴۰۵/۰۳/۲۱ از سامانه تدارکاتی الکترونیکی دولت (ستاد) ایران به آدرس **www.setadiran.ir**

مهلت ، زمان و محل بازگاری اسناد مناقصه و قیمتهای پیشنهادی توسط مناقصه گزار:

حاکمتر تا ساعت ۰۹:۰۰ صبح روز دوشنبه به تاریخ ۱۴۰۵/۰۴/۰۱ از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) ایران خواهد بود. **www.setadiran.ir**

زمان و محل برگزاری جلسه مشاهده و بازگشایی پاکت ب مناقصه گزار:

همدان، میدان شیرسنگی ، ساختمان سردار شهید علی چیت سازبان شرکت گاز استان همدان – یک – ساعت ۰۹:۰۰ روز سه شنبه به تاریخ ۱۴۰۵/۰۴/۰۲ است.

نشانی محل و کدپستی مناقصه گزار:

همدان، میدان شیرسنگی ، ساختمان سردار شهید علی چیت سازبان شرکت گاز استان همدان – کد پستی ۶۵۱۵۷۸۶۵۷۴

تلفن : ۰۸۰ - ۳۲۴۶۰۵۷۱ - ۳۲۴۶۱۰۷۵ - ۳۲۴۶۱۰۷۵ ، درونوس: ۰۸۱ - ۳۸۲۵۶۲۰۰

آدرس اینترنتی : **WWW.nige-hm.ir**

شماره : ۰۲۸-۲۱۹۰۰۰